

meget sent. Man maa her erindre, hvad der er fremhævet stærkt fra Sagførerraadets Side, at dets hele Organisation gør det vanskeligt for det at komme med Bemærkningerne hurtigere, end sket er, hvorved man som Udgangspunkt naturligvis maa tage Lovforslagets Forelæggelse for Rigsdagen, thi vilde man som Udgangspunkt tage det Tidspunkt, da Lovforslaget har foreligget i Professor Vinding Kruses Udarbejdelse, har der jo været særdeles rigelig Tid dertil. En Kendsgerning er det imidlertid, at de Bemærkninger, der er kommet frem, var af Værdi, og at det derfor efter min Opfattelse var rigtigt, at man fik dem frem; der vil ogsaa derfra kunne hentes værdifulde Fortolkningsbidrag.

I Anledning af det lille Replikskifte, jeg ved Lovforslagets første Behandling havde med den højttærede Minister om dette Spørgsmaal, ønsker jeg her at sige, at jeg naturligvis intet Øjeblik har tænkt at drage i Tvivl Rigtigheden af, hvad Ministeren sagde om den Besked, han havde faaet pr. Telefon af Sagførerraadets Formand, men jeg gik paa den anden Side ud fra, at den Besked, jeg havde faaet fra det Udvalg, der havde henvendt sig til Ordførerne, ogsaa var rigtig, og at Uoverensstemmelsen altsaa maatte hidrøre fra en Uklarhed med Hensyn til den Beføjelse, som dette af Sagførerraadet nedsatte Udvalg havde. Jeg tror, at det, der derefter er sket, har vist, at det netop var det, der forelaa, en Uklarhed med Hensyn til Udvalgets Mandat, en Uklarhed, som altsaa lykkeligvis ikke er blevet til Skade for Sagens gode Løsning.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Steincke): Jeg vil gerne takke Udvalget for dets hurtige Behandling af denne Sag og for dets Tilslutning til Lovforslaget. Jeg skal i øvrigt — efter det passerede og efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Pürschel sluttede med — ikke opholde mig ved den af Sagførerraadet eller dets Udvalg valgte Fremgangsmaade eller ved de Misforstaaelser, der muligvis er opstaaet i Anledning af samme, men nøjes med at indlemme denne lille Episode i min Erindring.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—54 (se Tillæg A. Sp. 4557) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Afgift ved Tinglæsning m. m. Nr. 112 af 1. April 1922.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 573).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Dette Lovgivningsomraade vedrører egentlig Finansministeren, men dels fordi denne om et Øjeblik vil være optaget af Forhandlingerne i Landstinget, dels fordi Lovforslaget har saa nær Tilknnytning til selve Tinglysningsloven, har jeg paataget mig paa Finansministerens Vegne at forelægge det høje Ting dette Lovforslag, saaledes som det er enstemmigt vedtaget af Landstinget.

De fleste af de til Tinglæsningsafgiftsloven foreslaaede Ændringer er foranlediget af den nye Tinglysningslov, der nu kan ventes vedtaget, men samtidig har Finansministeriet benyttet Lejligheden til at foreslaa forskellige andre Ændringer, som anses for ønskelige; der tilsigtes dog ikke gennem disse Ændringer nogen Forøgelse af Statens Indtægt gennem Tinglæsningsafgifterne. Efter de nugældende Regler svares der for Tinglæsning af Skøde to Femtedels Procent af den solgte Ejendoms Værdi; for saa vidt der imidlertid forud for Skødet er tinglæst en Købekontrakt, svares der i Afgift for Købekontraktens Læsning kun en Femtedels Procent, medens den anden Femtedel svares ved Læsning af det fuldbyrdende Skøde. Systemet i den nye Tinglysningslov — jeg tør maaske bruge dette Udtryk —, hvorefter Sondringen mellem Købekontrakt og Skøde forsvinder, medfører, at der nu maa tages to Femtedels Procent straks ved Tinglysning af ethvert Dokument angaaende Overdragelse af fast Ejendom, hvad enten dette Dokument altsaa har Karakter af en Købekontrakt eller af et Skøde i den nu gældende Betydning. Mere end een Gang skal denne Afgift af to Femtedels Procent naturligvis ikke erlægges, og derfor bestemmer Lovforslagets § 2, at hvis der til forskellig Tid tinglyses forskellige Overdragelsesdokumenter vedrørende samme Ejendom mellem de samme Parter, saa skal de to Femtedels Procent kun svares for det først tinglyste Dokument, medens der for de senere Tinglysninger kun svares et fast Gebyr af 5 Kr. Regelen om, at der skal erlægges to Femtedels Procent for Tinglysning af ethvert Dokument angaaende Overdragelse af fast